

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

21.165-22.060-22.064-22.223/II/PN

[REDACTED]

[REDACTED]

Ter zitting van 4 december 1991 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan de klachten tegen de Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel, wegens ten eerste het feit, dat het merendeel van de loketbedienden in de Brusselse metro Nederlands-onkundig zijn en dat dus de MIVB niet in staat is een Nederlandstalige bediening te verlenen aan de klanten die Nederlands spreken (22.223/II/PN).

Ten tweede wordt er geklaagd over uw (volgens de klager onvoldoende) antwoord op een mondelinge vraag van raadslid [REDACTED] (22.060/II/PND).

Ten derde wenst men zijn ongenoegen te uiten over de slechte ontvangst voorbehouden aan een Nederlandstalige in de metrostations Kunst-Wet en Roodebeek (22.223/II/PN en 21.165/II/PN).

In verband met de eerste klacht stelt klager een verslechtering van de toestand vast in vergelijking met een onderzoek uitgevoerd drie jaar geleden. Hij beweert dat 90 % van de loketbedienden Nederlandsonkundig is, een percentage dewelke drie jaar terug 80 % zou bedragen. De klager voegt hierbij een afschrift van het proces-verbaal van vaststelling opgesteld door gerechtsdeurwaarder [REDACTED] uit Ukkel.

Een lezing van het proces-verbaal wijst uit dat de aangeklaagde toestand overeenkomt met de werkelijkheid. Slechts in 3 van de 22 metroloketten wordt de taalwetgeving in bestuurszaken nageleefd wat de taalkennis van het loketpersoneel betreft.

In uw antwoord van 23 oktober 1990 op de tweede klacht stelt U ons in kennis dat uw antwoord op een mondelinge vraag van Raadslid [REDACTED] overeenstemt met de taalwetgeving die van kracht is voor de M.I.V.B. De diensten van de M.I.V.B. hebben U er bovendien over ingelicht dat de bedoelde taalwetgeving in de maatschappij wordt nageleefd.

Wat de derde klacht betreft geeft U toe dat de M.I.V.B., ondanks de controle die zij ter zake uitoefent, niet kan beletten dat sommige personeelsleden door nalatigheid of uit slechte wil de taalvoorschriften niet naleven.

U stelt verder dat sinds juni 1982 de personeelsleden geslaagd moeten zijn voor het taalexamen van het Vast Wervingssecretariaat, vooraleer zij daadwerkelijk deel kunnen uitmaken van het personeelsbestand. De personeelsleden die tevoren werden aangeworven, hebben in het vervolmakingscentrum van de M.I.V.B. hun kennis van hun tweede landstaal moeten bewijzen naar aanleiding van een interne proef. Tijdens de periode van de zomervakantie van 1 juni tot 30 september, wordt beroep gedaan op de studenten die enkel een mondelinge proef moeten afleggen bij de Maatschappij. Deze regel geldt eveneens voor de andere tijdelijke arbeidskrachten.

Naar aanleiding van een bezoek aan de V.C.T. in 1988 van twee inspecteurs bij de M.I.V.B., werd door deze inspecteurs het volgende verklaard :

"De mensen die omgang hebben met het publiek zijn de trambuschauffeurs en de personeelsleden, die dienst hebben in de mezzanines.

Deze laatste zijn ambtenaren die niet hun gewone functie uitoefenen. De exploitatiepersoneelsleden hebben bijzonder onregelmatige uurroosters. Zij beginnen zeer vroeg of eindigen zeer laat, wat meebrengt dat ze in Brussel moeten wonen. Die Brusselaars zijn voor het merendeel Franstaligen.

De M.I.V.B. werkt samen met de R.V.A. die een eerste selectie heeft doorgevoerd maar slechts weinig kandidaten zijn geschikt. In Brussel slagen 40 % der Franstalige kandidaten niet voor de taalttest, die onmiddellijk plaatsvindt, terwijl slechts 3 % van de Nederlandstaligen niet slaagt.

Er bestaat geen premiesysteem voor tweetaligheid, maar personeelsleden worden pas benoemd nadat ze geslaagd zijn voor het V.W.S.-examen. Het V.W.S.-examen bestaat uit het lezen van een tekst en een gesprek. Er zijn er redelijk veel die niet slagen, maar ze hebben een tweede kans. De M.I.V.B. organiseert kursussen buiten de diensturen. De kursussen worden pas verplicht na twee mislukkingen. Het personeel dat de tweede landstaal machtig is, kan bevorderd worden tot de graad van controleur."

De bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen stelt in haar artikel 4 dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dezelfde bevoegdheden heeft als het Vlaamse Gewest en het Waalse gewest. De bevoegdheden toegekend aan de Gewestraden worden wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, uitgeoefend door middel van ordonnanties.

De ordonnantie van 22 november 1990, betreffende de organisatie van het openbaar vervoer machtigt de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve de oprichting goed te keuren van een publiekrechtelijke vereniging die beschikt over de nodige rechtspersoonlijkheid en belast is met de uitbating van de openbare dienstverlening van het stedelijk openbaar vervoer in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest overeenkomstig artikel 94 § 2 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, gewijzigd door de wet van 8 augustus 1988, de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekkingen tot de Brusselse instellingen en de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten.

De Maatschappij zal "Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel" heten en wordt hierna "de Maatschappij" genoemd (artikel 1).

Het besluit van 6 december 1990 uitgevaardigd op basis van de ordonnantie van 22 november 1990 regelt de benoeming van de bestuurders van de raad van bestuur van de maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel.

Het besluit van 6 december 1990 uitgevaardigd op basis van dezelfde ordonnantie, regelt de benoeming van de voorzitter en de Vice-voorzitter van de raad van bestuur van de Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel.

De wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen stelt in zijn art. 32 hetgeen volgt :

"de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve en van het Verenigd College gebruiken het Nederlands en het Frans als bestuurstaal.

In de diensten bedoeld in het eerste lid kan niemand tot een ambt of een betrekking worden benoemd of bevorderd tenzij hij Nederlands of Frans kent, welke kennis wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 15, § 1, derde lid, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

De artikelen 50 en 54, hoofdstuk V, afdeling 1, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd, en de hoofdstukken VII en VIII, van dezelfde wetten, zijn van toepassing op de in het eerste lid bedoelde diensten".

Art. 33 stelt dat de diensten opgericht binnen de in artikel 32 van deze wet bedoelde diensten, waarvan de werkkring niet het hele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, onderworpen zijn aan de bepalingen van hoofdstuk III, afdeling 3, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 (plaatselijke diensten in Brussel-Hoofdstad).

De V.C.T. is van mening dat de M.I.V.B. in haar nieuwe juridische vorm kan beschouwd worden als een dienst in de zin van art. 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 (gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten).

De verschillende metrostations van de M.I.V.B. evenwel kunnen een vergelijking doorstaan met de plaatselijke stations van de N.M.B.S. in het Brusselse (o.a. Vorst-Oost, Ukkel-Stalle, Ukkel-Kalevoet enz.).

Wat de omgang met het publiek betreft, is de taalwetgeving toepasselijk die geldt voor de plaatselijke diensten in Brussel-Hoofdstad (art. 33 van de wet van 16 juni 1989, verwijst naar art. 21, § 5, van de taalwetgeving) m.a.w. tweetalig loketpersoneel.

De lezing van het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder [REDACTED] uit Ukkel wijst uit dat er geen verbetering in de toestand merkbaar is, sinds het bezoek van de inspecteurs van de M.I.V.B. aan de V.C.T.

De V.C.T. acht derhalve de klachten ontvanke-lijk en gegrond voor wat de Nederlandsonkundige loketbedienden van de MIVB betreft.

Zij vraagt U het gevolg mede te delen dat U aan dit advies voorbehoudt.

Dit advies wordt ook aan de klager gestuurd.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

8.

Article 2 : Les médecins indépendants (effectuant des prestations sur base d'un contrat d'entreprise ou d'un mandat), sont à considérer comme des collaborateurs, chargés de missions ou experts privés au sens de l'article 50 des lois linguistiques coordonnées. Le C.P.A.S. qui y a recours n'est pas dispensé de l'observation des dites lois. Il doit notamment veiller à ce que ces médecins puissent comprendre et parler la langue (le français ou le néerlandais) des patients avec lesquels ils sont en contact et rédiger les dossiers médicaux dans cette langue.

Article 3 : Les médecins et étudiants effectuant un stage de formation ou de spécialisation notamment dans le cadre d'accords entre le C.P.A.S. et des établissements universitaires, ne sont pas soumis aux obligations linguistiques. Le C.P.A.S. doit cependant organiser ses services de façon telle que les patients ne soient pas traités par des praticiens ignorant leur langue.

Article 4 : La C.P.C.L. est consciente de ce que le respect strict des lois linguistiques ne doit pas aboutir à la désorganisation des services hospitaliers, dont la mission de sauvegarde de la santé est primordiale. Elle invite cependant les autorités responsables à s'efforcer de recruter des médecins statutaires satisfaisant à la législation linguistique, le recours aux médecins indépendants devant rester l'exception.

Article 5 : Elle insiste pour qu'il soit remédié au déséquilibre numérique existant dans certains établissements au détriment des néerlandophones.

Artikel 2. De zelfstandige geneesheren (die prestaties leveren op grond van een ondernemingscontract of krachtens een mandaat) moeten worden beschouwd als private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, in de zin van artikel 50 van de gecoördineerde taalwetten. Het O.C.M.W., waar zij in dienst zijn, is niet ontheven van de verplichting deze wetten na te leven. Het moet er onder meer voor zorgen dat de geneesheren de taal (het Nederlands of het Frans) van de patiënten waarmee ze omgang hebben, kunnen begrijpen en spreken en dat zij de medische dossiers in die taal kunnen opstellen.

Artikel 3. De geneesheren en studenten die stage lopen in het kader van hun opleiding of specialisatie, o.m. in het raam van overeenkomsten die tussen het O.C.M.W. en universitaire instellingen werden afgesloten, zijn niet aan taalverplichtingen onderworpen. Het O.C.M.W. moet zijn diensten evenwel zo organiseren dat de patiënten niet worden onderzocht door practici die hun taal niet kennen.

Artikel 4. De V.C.T. is zich ervan bewust dat de strikte naleving van de taalwetten niet mag leiden tot de ontregeling van de ziekenhuisdiensten waarvan de gezondheidszorg de voorname opdracht is. Nochtans verzoekt zij de bevoegde overheid zich in te spannen om statutaire geneesheren die voldoen aan de taalwetgeving aan te werven, waarbij het inschakelen van zelfstandige geneesheren de uitzondering moet blijven.

Artikel 5. Zij dringt er evenwel op aan dat het numeriek gebrek aan evenwicht dat in sommige instellingen ten nadele van de Nederlandstaligen bestaat, wordt weggewerkt.

Article 6 : Le présent avis est notifié à Monsieur PICQUE, Ministre-Président de l'exécutif de la Région de Bruxelles-Capitale et à Messieurs les Ministres DESIR et GRIJP, Membres du Collège réuni de la Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale, qui sont invités à prendre contact avec les Présidents des C.P.A.S. de Bruxelles-Capitale afin qu'ils veillent à ce que les malades traités dans leurs établissements soient reçus, selon leur souhait, en français ou en néerlandais, tant par le personnel administratif et infirmier que par le corps médical.

Cet avis est également envoyé pour information à Monsieur BUSQUIN, Ministre des Affaires sociales et à Monsieur le Vice-gouverneur de la Province de Brabant.

Fait à Bruxelles, le 30 mai 1991.

LE SECRETAIRE,

S. VANDERMEIREN

LE PRESIDENT/DE VOORZITTER,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS

DE SECRETARIS,

R. PIESSENS

Artikel 6. Dit advies wordt meegedeeld aan de Heer PICQUE, Minister-Voorzitter van de Executieve van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en aan de Heren Ministers GRIJP en DESIR, die leden zijn van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad. Deze worden verzocht in voeling te treden met de voorzitters van de O.C.M.W.'s van Brussel-Hoofdstad opdat deze laatste ervoor zorgen dat zieken die in hun instellingen worden behandeld daar zowel door het administratief en verplegend personeel als door het medisch korps volgens hun wens in het Nederlands of in het Frans worden opgevangen.

Dit advies wordt, ter informatie, eveneens gestuurd aan de Heer BUSQUIN, Minister van Sociale Zaken en aan de Heer Vice-gouverneur van de provincie Brabant.

Gegeven te Brussel, 30 mei 1991.